

spørgsmålet om en omdannelse af en del af lektoraterne til faste lærerstillinger, således at der kom et rimeligere forhold mellem antallet af de honorarlønnede lektorater og de faste tjenestemandslærerstillinger. Universitetets rektor erklærede sig for sit vedkommende enig med lektorerne i, at det, som forholdene havde udviklet sig, måtte anses for påkrævet, at deres forhold toges op til en samlet overvejelse, der imidlertid også måtte omfatte lektorerne ved de øvrige højere læreanstalter. Samtidig erklærede rektor sig villig til at tage initiativet til en sådan almindelig overvejelse.

Undervisningsministeriet, der i det hidtil fremførte måtte finde, at en regulering af lektoratshonorarerne var påkrævet, mente imidlertid allerede af hensyn til de øjeblikkelige økonomiske konsekvenser for statskassen ikke at kunne gå nærmere ind på forslaget om en ændring af lektoraternes hele lønningsgrundlag og heller ikke på spørgsmålet om en almindelig forøgelse af de normerede tjenestemandslærerstillinger. Derimod anmodede undervisningsministeriet i overensstemmelse med de af lønningsrådet fremdragne synspunkter rektor for Københavns universitet om i forbindelse med kurator at ville træde i forhandling med rektorerne for Aarhus universitet, Danmarks tekniske Højskole, Danmarks Tandlægehøjskole og Danmarks farmaceutiske Højskole med det formål at tilrettelægge og forelægge ministeriet forslag om en for samtlige læreanstalter fælles, ligelig regulering af lektorhonorarerne, hvorved det tillige blev påset, at der ikke fremkom noget misforhold mellem det samlede vederlag, der tillægges en lektor, som desuden bestrider en stilling som amanuensis eller en anden funktion i læreanstaltnes undervisning, og den aflønning, som er normeret for de ved disse ansatte professorer, ligesom det i det hele måtte tages i betragtning, om vedkommende lektorstilling afgav det eneste eller dog det væsentlige eksistensgrundlag for dens indehaver, eller om den kun tjente ham som et bierhverv. De samlede svar fra universiteterne og de højere læreanstalter hvilede på de af Københavns universitet ved honorarreguleringen i foråret 1947 fremførte ovenfor citerede synspunkter med forslag om lektorhonorarernes fastsættelse på satser på 6 000 kr., 4 800 kr. og 3 600 kr. og i enkelte tilfælde på mindre honorarbeløb. Ved gennemgangen af dette forslag savnede man imidlertid det tilstrækkelige grundlag for en nærmere saglig vurdering af de enkelte lektoraters karakter og byrdefuldhed, idet forslaget ikke indeholdt blot tilnærmelsesvis nøjagtige oplysninger om de enkelte lektoraters kvalitet, forelæsningsbyrde i timer, anslået forberedelsestid hertil, den øvrige undervisningsbyrde, der påhvilede vedkommende lektor, den eventuelle forberedelsestid hertil, lektorens eventuelle øvrige arbejde på læreanstalterne, i laboratorier og lignende og den hertil anslåede samlede daglige tid samt oplysninger om lektorens øvrige tjenesteforhold eller ansættelsesforhold bortset fra lektoratet. Undervisningsministeriet anmodede derfor universitetet og læreanstalterne om at fremkomme med nærmere oplysninger om de nævnte spørgsmål, og efter at disse oplysninger i foråret 1949 var indgået til undervisningsministeriet, har man i forening med finansministeriet underkastet hele spørgsmålet om lektorernes honorering en nærmere undersøgelse.

Denne undersøgelse har vist, at honoreringen af lektorhvervene ved universiteterne og de højere læreanstalter for tiden frembyder store uoverensstemmelser, idet tilsvarende videnskabelige og pædagogiske arbejder i de enkelte tilfælde vederlægges højst forskelligt indenfor de forskellige læreanstalter, ja, i visse tilfælde endog vidt forskelligt indenfor samme universitet eller læreanstalt.

Ved gennemgangen af de enkelte lektoraters arbejdsomfang stødte man imidlertid stadig på en relativ ubekendt størrelse, nemlig den for undervisningens varetagelse i de enkelte tilfælde opgivne forberedelsestid. Man var her på det foreliggende grundlag henvist til i det væsentlige at bygge på de af læreanstalterne efter forhandling med de enkelte lektorer opgivne skønsmæssige angivelser. Uagtet man ved at lægge læreanstaltnes herom meddelte oplysninger til grund ved en individuel gennemgang af de enkelte lektorater kunne nå frem til et vist resultat, fandt man det dog utilfredsstillende at lade disse stærkt individuelt prægede oplysninger om forberedelsestiden til den pågældende lektors undervisning have en altfor overvejende indflydelse på lektoratshonorarernes fastsættelse som helhed, når hensås til ønskeligheden af at nå til en ligelig regulering. Et væsentligt bidrag til løsning af spørgsmålet om en ligelig regulering af lektorhonorarerne har man imidlertid ment at kunne finde i den for Danmarks Tandlægehøjskole gældende honorarfastsættelse. Efter denne beregnes tandlægehøjskolens lektorhonorarer til 1 200 kr. årlig + tillæg pr. ugentlig undervisningstime.